

# РЕШЕНИЕ

№ 2057

гр. София, 08.04.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова  
Петър Милев

при участието на секретаря Йорданка В. Петрова  
като разгледа докладваното от Станимира Иванова Въззивно гражданско дело № 20231100502569 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 68/04.01.2023г. по гр.д. № 50648 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, 41-ви състав е признато за установено на основание на чл. 422 вр. чл. 415 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 410, ал.1 т.2 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, че Агенция „Пътна Инфраструктура” Булстат \*\*\*\*\*, с адрес: гр.София, бул. „\*\*\*\*\* е дължи на ЗАД А.”АД, ЕИК \*\*\*\*\* със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „\*\*\*\*\* заплащане на сумата от **1185лв.**, ведно със законната лихва от предявяване на иска - **10.06.2021г.**, до изплащането й, представляващи регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС и злополуки” полица № 0000553659 обезщетение за нанесени вреди по автомобил „Ауди А7”, рег. № \*\*\*\*\*, настъпили при ПТП от 04.11.2016г. на републикански път Е-79 след с. Владая с посока на движение от гр. София към гр. Благоевград и ликвидационни разноси; сумата от **360,45лв.**, представляващи обезщетение за забава на плащането на главницата за периода от 11.06.2018г. до 09.06.2021г., които е издадена заповед за изпълнение по заповедно дело № 33199/2021г. по описа на СРС, като Агенция „Пътна Инфраструктура” Булстат \*\*\*\*\*, с адрес:

гр.София, бул. „\*\*\*\*\*“ е осъдена да заплати на ЗАД А.”АД, ЕИК \*\*\*\*\* на основание на чл. 78, ал.1 от ГПК съдебни разноски от 382,75лв. по исковото дело и 80,88лв. по заповедното дело, като неоснователен е отхвърлен иска за горницата над 380,45лв. до предявения размер от 361,12лв. и за периода от 10.06.2021г. до 11.06.2021г. , като ЗАД „А.”АД е осъдено да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура” на основание на чл. 78, ал.3 от ГПК съдебни разноски от 0,04лв.

Срещу така постановено решение е депозирана въззивна жалба вх.№ 13345/18.01.2023г. от ответника по исковете - Агенция „Пътна Инфраструктура” Булстат \*\*\*\*\* в частта, в която исковете са уважени. Изложило е съображения, че решението е неправилно, постановено при нарушение на съдопроизводствени правила и на материалния закон, необосновано. Полицата не съдържала задължителните реквизити, защото само сочела че покрити рискове са по Клауза П”, представените ОУ били бланкетни и неактуални, не съдържали подпис на страните. Представените ОУ не били датирани, не било установено че те са приложимите за процесния договор. Не бил приет протокол за ПТП издаден от органи на КАТ, а ОУ изисквали такъв В преписката по щетата уведомлението не сочел час на ПТП, нито на кой километър е настъпило ПТП, не описвал размер и особености на препятствието на пътя. Посочените обстоятелства в преписката по щетата не се установявали от събраните по делото доказателства. Книжата по застрахователната преписка били частни документи, които своевременно оспорил , посочените в тях обстоятелства не се установявали по делото. Към дата на ПТП нямало постъпили сигнали , предупреждения за процесния участък Нямало снимки на мястото на ПТП. Не било установено водач на автомобила да е спазил правилата за движение по пътищата, че той се е движел със съобразена скорост включително при съобразяване на сезона-зимен. Доказателства за скоростта на движение на водача не били събрани. Заключение на вещото лице не можело да установи механизма , а и извод на вещото лице бил за възможен механизъм, като включвал и бордюр, навлизане в отводнителна шахта. Не било установено застрахователят да е проверил изключенията , които са основание за отказ да се изплати застрахователно обезщетение. Не ставало ясно при вреди по кората под двигателя, картер МПС се на собствен ход. Неподаването на сигнал до органи на КАТ за ПТП обективно препятствало органи на КАТ да съставят

протокол за ПТП, да регистрират същото, да установят механизма на ПТП. Доказателствата по делото не установявали, че имал задължение да поддържа пътя и че вредите са резултат от поведение във връзка с такова задължение. Поведението на водача на МПС било възможно да е допринесло за вредите, той се бил движел със скорост, която препятствала възможността му да възприеме препятствието на пътя и да спре, не спазвал дистанция. Плащането на обезщетението било направено на 22.05.2013г., погасителната давност била 5 години и така исковете били погасени по давност. Претендирали е разноски. Оспорило е поради прекомерност претенцията за разноски на насрещните страни.

**Въззиваемият-ищец ЗАД А."АД, ЕИК \*\*\*\*\*** не е изразил становище.

*Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:*

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба вх.№ 47572/30.08.2021г. на **ЗАД А."АД, ЕИК \*\*\*\*\* срещу Агенция „Пътна Инфраструктура”** Булстат \*\*\*\*\*, с която е поискало съдът на основание на чл. 422 вр. с чл. 415 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 410 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД да признае за установено, че Агенция „Пътна Инфраструктура” Булстат \*\*\*\*\*, с адрес: гр.София, бул. „\*\*\*\*\* е дължи на **ЗАД А."АД, ЕИК \*\*\*\*\*** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „\*\*\*\*\* заплащане на сумата от **1185лв.**, ведно със законната лихва от предявяване на иска -**10.06.2021г.**, до изплащането ѝ, представляващи регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС и злополуки” полица № 0000553659/20.06.2016 обезщетение за нанесени вреди по автомобил „Ауди А7”, рег. № \*\*\*\*\*, настъпили при ПТП от 04.11.2016г. на републикански път Е-79 след с. Владая с посока на движение от гр. София към гр. Благоевград и ликвидационни разноски; сумата от **361,12лв.**, представляващи обезщетение за забава на плащането на главницата за периода от 11.06.2018г. до 11.06.2021г., които е издадена заповед за изпълнение по заповедно дело № 33199/2021г. по описа на СРС, като му се присъдят разноски. Навело е твърдения, че към 04.11.2016г. бил обвързан от

валидно правоотношение по застраховка „Каско“ за автомобил „Ауди А 7, рег. № \*\*\*\*\*, който се движел в път Е-79 и преминал през необезопасена и необозначена дупка на пътното платно, водачът не можел да я избегне и заобиколи, при което понесъл тежки деформации на предна и задна десни гуми, ищецът определил обезщетението на сумата от 1175лв. и я платил на 28.11.2016г., направил и ликвидационни разноси от 10лв., поканил ответника да му заплати сумата, но ответникът не го направил, а следвало да го направи, защото съгласно чл. 30, ал.1 вр. с чл. 19, ал.1, т.1 от Закона за пътищата бил длъжен да поддържа републиканския път Е-79.

Ответникът - **Агенция „Пътна Инфраструктура“** Булстат \*\*\*\*\*, в предоставения му срок е оспорил исквете. Заявил е, нямало протокол за ПТП за процесното събитие, не било установено процесните вреди да са настъпили по начина, посочен от ищеца, не можело да се ангажира отговорността на ответника за плащане на процесните суми. Уведомлението за щетата не сочело точно място и час на настъпване на ПТП, нито размер и особености на препятствието, ОУ изисквали да се представи протокол за ПТП, за да се плати обезщетението. Водачът на МПС провел поведение, което не съответствало на правилата на ЗДвП, не ставало ясно условия да са му попречили да възприеме препятствието на пътя, той бил длъжен да се движи със скорост, която била съобразена с условията на пътя, движението и условията за видимост. Застрахователят следвало да извърши проверка за наличие на изключенията по застрахователния договор Документите по застрахователната щета били частни свидетелстващи и не доказвали основателността на иска Неподаването на сигнал за ПТП до КАТ препятствал регистрацията и отчетите на ПТП, както и установяването на механизма на ПТП. Бил изтекъл 5 години от плащането на обезщетението и приложима била разпоредбата на чл. 110 от ЗЗД за погасителната давност.

С Определение от 25.10.2021г. районният съд е посочил, че не се спори по делото за съществуването на валидно правоотношение по застраховка „Каско“ посочена от ищеца, валидна към 04.11.2016г. и размер на ликвидационните разноси по щетата.

По делото е приложено заповедно дело № 33199/2021г. по описа на СРС съгласно което по заявление вх. № 12170/10.06.2021г. е издадена заповед за изпълнение, с която съдът е разпоредил **Агенция „Пътна**

**Инфраструктура**” Булстат \*\*\*\*\*, с адрес: гр.София, бул. „\*\*\*\*\* да заплати на ЗАД А.”АД, ЕИК \*\*\*\*\* със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „\*\*\*\*\* сумата от **1185лв.**, ведно със законната лихва от предявяване на иска **-10.06.2021г.**, до изплащането ѝ, представляващи регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС и злополуки” обезщетение за нанесени вреди по автомобил „Ауди А7”, рег. № \*\*\*\*\*, настъпили при ПТП от 04.11.2016г. на републикански път Е-79 след с. Владая с посока на движение от гр. София към гр. Благоевград и ликвидационни разноски; сумата от **361,12лв.**, представляващи обезщетение за забава на плащането на главницата за периода от 11.06.2018г. до 11.06.2021г, разноски от **80,92лв.**, за така издадената заповед длъжникът е уведомен на 01.07.2021г., на 07.07.2021г. длъжникът е оспорил вземанията по заповедта, на 19.08.2021г. заявителят е уведомен за необходимостта да представи в едномесечен срок от съобщението доказателства, че е предявил иск за установяване на съществуване на вземанията по заповедта и такива е представил на 30.08.2021г.

По делото са приети комбинирана застрахователна полица по застраховка „Каско и злополука” № 0000553659/20.06.2016г. носеща подпис за страните по нея, Общи условия, преписка по щета №11016030100558, съгласно които ЗАД А.”АД на 20.06.2016г. е сключило с „Порше Лизинг БГ”ЕООД договор за застраховка „Каско-Пълно каско” и „злополука на местата” за период от 20.06.2016г. до 19.06.2019г. за територия на Република България за МПС „Ауди А7”, рег. № \*\*\*\*\* с дата на първа регистрация 20.06.2016г. при застрахователна сума за първата година от 78227,66 евро, лизингополучател е О.-\*\*\*ООД, приложими са Общите условия на застрахователя, по уведомление – декларация за щета на Й. К.К. от 04.11.2016г. е образувана щета за обезщетяване на вреди по това МПС по предна и задна дясна гума, настъпили на 04.11.2016г. на път от София към Благоевград на излизане от София в района на с. Владая от попадане в дупка, при което спукал предна дясна и задна дясна гума, застраховател приел че вредите съществуват и за отстраняването им платил на 28.11.2016г. сумата от 1175лв. на „О.-\*\*\*ООД, начислил ликвидационни разноски от 10лв. и поканил ответника да му ги възстанови с писмо от 10.12.2016г., получено от ответника на 15.12.2016г. В преписката се съдържа и декларация от Й. К. от 04.11.2016г., сочеща че е водач на МПС към момента на настъпването на

вредите и свидетел на същото е С.М., на схемата е обозначена дупка намираща се на платно за движение, като е посочено, че се наложило да сменят и двете гуми. Приетите Общи условия сочат в чл. 12 вр. с чл. 8.3., че застрахователен риск е авария, настъпила от препятствие на пътно платно, нарушена цялост на пътно покритие, като при настъпване на застрахователно събитие следва да се уведомят компетентни държавни органи и да се представи протокол за ПТП, съставен от КАТ или двустранен констативен протокол за ПТП.

Разпитан по делото св. *Й. К.* е заявил, че през 2016г. имал автомобил Ауди, тогава бил по болници и не помнел точно събитието, имал нарушения на паметта, мислел че автомобил тогава бил управляван от Стефан, не помнел дали са идвали полицаи. Посочил е, при предявяване на уведомлението-декларация, че не може да пише на български език, друго не помнел за случая

Разпитан по делото св. *С.М.* е заявил, че помнел през 2016г. в една мразовита вечер, валило нещо между дъжд и сняг, от локвите дупките не се виждали, видимостта не била добра, на пътя от София за Благоевград след с.Владая управлявал автомобил Ауди А7” и попаднал в дупка на пътя. Тази дупка не се виждала, защото било тъмно и валило дъжд, дупките били пълни с вода. Тогава не се обадили на КАТ, защото бързали да се приберат в Благоевград. Дупката била дълбока, дори джантата била изкривена при удара, гумите били срязани като с нож. В ПТП не участвал друг и затова не се обадили на КАТ Скоростта му на движение била съобразена с ограниченията и с пътните условия, не помнел точно скоростта. Преди автомобилът да попадне в дупката не я бил видял. Пред него непосредствено нямало автомобили, но имало насрещно движещи се автомобили, с които се разминавали, не бил забелязал дали зад него има автомобил, но друг автомобил не се бил ударил в Ауди а7 след като попаднал в дупката. Посочил е, че при пропадането в дупката се чул силен трясък и малко след това спрели, защото и да искали не могли да продължат. Пропадането на автомобила усетил и дупката била голяма, не се връщал след това да я огледа. Дясната страна пропаднала в дупката, тя била около педя дълбока. В колата били свидетелят и *Й. К.*, други свидетели нямало. При предявяването на декларацията за щетата е посочил, че той е изписал текста, защото *К.* не можел да пише на български език, *К.* само подписал документите.

С приетото и неоспорено от страните заключение по съдебно-автотехническата експертиза, което съдът кредитира като задълбочено и неопровергано от другите събрани по делото доказателства, вещото лице е посочило, че процесните вреди могат да настъпят от ПТП с механизъм посочен в исковата молба, но дупката следвало да бъде 92 мм, за да се спукат и двете десни гуми, като ръб следвало да е близък или по-малък от 90 градуса. При такъв механизъм характерни били и деформации на джантите. Посочило е, че пазарната стойност на материали и работи за отстраняване на вредите бил **1418,17лв.**, обичайните ликвидационни разноски били 15лв. Вредите можело да се получат и при преминаване през бордюр, но тогава вероятно щяло да има и вреди по окачването на автомобила, защото има повдигане на колелото нагоре, натоварващо окачването. При пропадането в дупка такова натоварване на окачването нямало, защото колелото пропада надолу.

*С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:*

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му – в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

**В конкретния случай постановеното по делото решение е валидно и в обжалваната част е допустимо.**

**По правилността на решението в обжалваната част:**

Доколкото застрахователното събитие е настъпило **през 2016г.**, съдът приема, че приложимият материален закон за процесния случай е Кодекса за застраховането /в сила от 01.01.2016г/.

Предявените са с правно основание чл. **422 вр. с чл. 415 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 410 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.**

При този иск в тежест на ищеца е да установи деликтна отговорност на ответника по отношение на увредения-застрахован по смисъла на чл. 49 и чл. 45 и сл. от ЗЗД вр. с чл. чл. 30 и чл. 49, ал.1, т. 4 от Закона за пътищата- неизпълнение на задължението ѝ по закон, да поддържа републикански пътища, в следствие на който деликт - причиняване на застрахователно събитие, са настъпили вреди, последвало е плащане на застрахователно

обезщетение от застрахователя по валидно застрахователно правоотношение в размер на пазарната им стойност към настъпване на събитието, за които предпоставки ищецът следва да проведе главно и пълно доказване..

Съгласно разпоредбата на чл. 410 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахованото лице срещу причинителят на вредата до размера на изплатеното обезщетение и на обичайните разходи.

Съгласно разпоредбата на чл. 30 и чл. 49, ал.1, т. 4 от Закона за пътищата Агенция Пътна Инфраструктура осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища, като от бюджета на агенцията се финансират разходи за изграждане, ремонт и поддържане на републиканските пътища.

Републикански път съгласно чл. 3, ал.1 от ЗПътищата са автомагистралите, скоростните пътища и пътищата от първи, втори и трети клас, които осигуряват транспортни връзки от национално значение и образуват държавната пътна мрежа. Отделни републикански пътища са включени в трансевропейската пътна мрежа.

Правото на застрахователя да иска от третото лице, причинило вредата, след плащането на застрахователното обезщетение, е регресно право, а встъпването в правата на застрахования срещу третото лице е суброгационно право, поради което съдът приема, че в случая се касае за особен самостоятелен регресен иск на застрахователя, произтичащ по силата на закона, като основанието му е плащането на сумите на правоимащите лица по силата на договора за застраховка и произтичащото от закона право на регрес – чл. 410 от КЗ, като именно с оглед на това плащане застрахователят встъпва в правата на застрахованите лица. Встъпвайки в правата на застрахования, застрахователят не би могъл да получи повече права от тези, които има застрахования срещу третото лице и застрахователят носи риска от всички възможни възражения, които може да направи третото лице на застрахования.

За да възникне право по чл.410 от КЗ на застрахователя по имуществена застраховка е необходимо кумулативно наличие на предпоставките: деликтна отговорност на III-то лице по отношение на увредения-застрахован по смисъла на чл. 45, чл. 49 и сл. от ЗЗД, поради причиняване на застрахователно събитие, както и плащане на застрахователно обезщетение от



застрахователя в размер на пазарната им стойност към настъпване на събитието, за които предпоставки ищецът следва да проведе главно и пълно доказване.

Съдът приема, че в конкретния случай от събраните по делото писмени доказателства, заключение по експертиза и показания на св. М., които съдът кредитира като логични, последователни, резултат от лични впечатления на свидетеля, неопровергани от другите доказателства, по делото са установени онези предпоставки, които обуславят наличието на основание за ангажиране отговорността на ответника – деликт, извършен от лица, на които ответник е възложил поддръжка и обезопасяване на път Е-79 след с. Владая в посока от гр. София към гр. Благоевград, представляващ неизпълнение на задължението й да поддържа в безопасно състояние пътя, в следствие на който деликт, представляващ и застрахователно събитие, на 04.11.2016г. застраховано при ищеца лице по имуществена застраховка, е претърпяло имуществени вреди, за обезщетяването на които ищец е заплатил обезщетение в размер на процесните суми от 1175лв, начислени ликвидационни разноски от 10лв. съответстват на обичайния размер на същите ищец е поканил ответника да ги заплати, но това не е направено. Приетият по делото договор за застраховка, Общи условия установяват, към 04.11.2016г. ищецът и „П.Л.Б.”ЕООД са били обвързани от валидно правоотношение по имуществена застраховка „Каско – клауза Пълно каско” за лек автомобил „Ауди А7”, рег. № \*\*\*\*\* при застрахователна сума за към 04.11.2016г. в размер на 78227,66 евро, лизингополучател на МПС О.-\*\*\*”ООД. Приетата по делото полица, носи подпис за страните по нея, препраща към Общ условия, такива са пирети по делото. Не се твърди и не се установява други Общи условия да са били валидни към дата на сключване на договора за застраховка – 20.06.2016г., съответно съдържание на същите да е било различно . Така съдът приема, че покрит застрахователен риск по договора е била авария от нарушаване цялост на пътното платно. Съдът приема за установено по делото, че на 04.11.2016г. на път Е-79 в посока от София към Благоевград на излизане от София след с. Владая лек автомобил „Ауди А7”, рег. № \*\*\*\*\* е попаднал в несигнализирана и небезопасна голяма дупка на пътното платно с дълбочина около 20 см., при което са спукани десни гуми, изкривени са джанти. Тези обстоятелства се установяват от показанията на св. С.М., които са резултат от личните впечатления на свидетеля, последователни и логични, неопровергани

от другите доказателства по делото и които съдът кредитира. Свидетелят е описал точно механизма на настъпването на вредите, посочил е, че е било тъмно и е валило нещо между дъжд и сняг, че дупките на пътя са били пълни с вода и не е видял тази, през която е преминал, но е усетил пропадането на автомобила в нея, че двете десни гуми са били спукани и джантата е била повредена. Тези показания са подкрепени от приетите по делото уведомления за щета и декларация. Вещото лице по техническата експертиза е посочило, че тези вреди могат да настъпят при така посочен механизъм. Съдът кредитира заключението на вещото лице като вярно и задълбочено, неопровергано от останалите доказателства по делото. Протокол за ПТП не е бил задължителен за съставяне в случая, защото не е имало пострадали лица, не е имало и друг участник на в ПТП. Действително, вещото лице е посочило, че спукването на гумите е можело да настъпи и при преминаване през бордюр. Вещото лице обаче е уточнило, че тогава би следвало да има и вреди по окачването на автомобила, а такива по делото не са установени. Не е установено вреди да са настъпили по друг механизъм, различен от посочения от св. М., този механизъм се установи, че е възможно да нанесе процесните вред и съдът приема за установено по делото, че процесните вреди са настъпили по начина посочен в исковата молба.

Неоснователни са оплакванията на въззивника, че поведението на водача на МПС допринесло за настъпването на вредите. Доказателства, че водач се е движел с несъобразена скорост и при неспазване на дистанция не са ангажирани по делото, а в доказателствена тежест на въззивника е било да го направи по делото.

Не е установено по делото дупката да е била обезопасена и сигнализирана, че водач на автомобил е провел противоправно поведение, допринесло за настъпването на вредите, поради което и възраженията за съпричиняване са неоснователни.

Не е било в доказателствена тежест на ищеца да доказва, че е не е налице изключен застрахователен риск и оплакванията на въззивника основани на недоказване на липсата на изключения са неоснователни.

При така възприето съдът приема, че по делото е установено, че причината за настъпването на вредите е неизпълнение на задължението на ответника, да поддържа в безопасно състояние платно на участъка на път Е-

79 в посока от гр. София към гр.Благоевград на излизане от София след с.Владая от Автомагистрала Тракия”, км. 14 в посока към гр. София.

По размера на обезщетението:

Застрахователното обезщетение, което се дължи от застрахователя е равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението не може да надвишава възстановителната стойност на имуществото при частична увреда. Възстановителната стойност е стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, изработка, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

По делото се установи от приетото по делото заключение по съдебно-автотехническа експертиза че пазарната стойност на материали и работи за отстраняване на вредите е в размер на 1418,17лв., че обичайните ликвидационни разноси са 15лв. Не се спори по делото, че застрахователят е платил за обезщетяване на вредите сумата в размер на 1175лв., като е начислил ликвидационни разноси от 10лв. С оглед гореизложеното съдът приема за правилен извода на СРС за валидно възникнало вземане на ищеца към ответника за възстановяването им. По делото не се спори, че ответникът е изпаднал в забава на плащането на тези суми и размер на обезщетението за същото е в размер на присъдената от СРС сума.

Неоснователно е възражението на въззивника за погасяване на задълженията **по давност**. Вредите са настъпили на 04.11.2016г., обезщетение е платено на 28.11.2016г., заявлението по чл. 410 от ГПК е подадено на 10.06.2021г., тоест преди да изтекат 5 години не само от плащането на обезщетението от застрахователя, но и от настъпването на ПТП. Твърденията на въззивника, че плащане на обезщетение е от 2013г. са недоказани.

С оглед гореизложеното съдът приема, че решението в обжалваната част е правилно и следва да бъде потвърдено.

**По отговорността за разноси:**

С оглед изхода на делото съдът приема, че отговорността за разноси следва да се постави в тежест на въззивника. Въззиваемият не е претендирал разноси и такива не му се следват.

Така мотивиран, Софийският градски съд

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** Решение № 68/04.01.2023г. по гр.д. № 50648 по опис за 2021г. на Софийски районен съд, 41-ви състав в обжалваната част.

Решението е окончателно.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_